

רשומות

קובץ התקנות

30 בנובמבר 1967

2141

כ"ז בחשוון תשכ"ח

עמוד	
318	תקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (הכשרה מקצועית) (תיקון), תשכ"ח—1967
318	תקנות היטל בטחון (ניכוי במקור) (תיקון), תשכ"ח—1967
320	תקנות התעבורה (תיקון), תשכ"ח—1967
325	תקנות הפטנטים (תיקון), תשכ"ח—1967
325	צו לשכת עורכי הדין (עבירות לגביהן לא יחול סעיף 77 לחוק), תשכ"ח—1967
326	צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 12), תשכ"ח—1967
326	צו מס רכוש וקרן פיצויים (חברת מנו — נתיבי ים בע"מ) (פטור), תשכ"ח—1967
327	צו הפיקות על מצרכים ושירותים (שירות כביסה), תשכ"ח—1967
329	רשיון כללי לסחורות במעבר, תשכ"ח—1967
329	תקנות מס הכנסה (ניכוי התחלתי בשל מבנים, מכונות וציוד חדשים) — תיקון טעות

מדור לשלטון מקומי

330	צו הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (פטור) (תיקון), תשכ"ח—1967
330	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון), תשכ"ח—1967
331	חוק עזר לטבריה (סלילת רחובות) (תיקון), תשכ"ח—1967
331	חוק עזר למוכרת-בתיא (אספקת מים), תשכ"ח—1967

חוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1959 [נוסח משולב]

תקנות בדבר הכשרה מקצועית

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 45 ו-48 לחוק הנכים (תגמולים ושיקום), תשי"ט—1959 [נוסח משולב], אני מתקין תקנות אלה:

- תיקון תקנה 21
1. בתקנה 21 לתקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (הכשרה מקצועית), תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות), בתקנת משנה (א), במקום פסקה (1) יבוא:
- „(1) תשלום למחיית הנכה שביחד עם התגמול החדשי שהוא מקבל לפי החוק יהיה שווה —
- (א) לגבי נכה שדרגת נכותו היא מ-10% עד 18% — ל-40% מהדרגה הקובעת;
- (ב) לגבי נכה שדרגת נכותו היא מ-19% עד 39% — ל-60% מהדרגה הקובעת;
- (ג) לגבי נכה שדרגת נכותו היא מ-40% עד 100% — ל-80% מהדרגה הקובעת.”
2. בתקנה 22 לתקנות העיקריות, תקנת משנה (א) — בטלה, והסימון (ב) יימחק.
3. תחילתן של תקנות אלה היא ביום כ"ו באב תשכ"ז (1 בספטמבר 1967).
4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הנכים (תגמולים ושיקום) (הכשרה מקצועית) (תיקון), תשכ"ח—1967”.
- תיקון תקנה 22
- תחילה
- השם

משה דיין
שר הבטחון

כ"ט בתשרי תשכ"ח (2 בנובמבר 1967)
(המ' 731005)

¹ ס"ח 295, תשי"ט, עמ' 276; ס"ח 345, תשכ"א, עמ' 156; ס"ח 509, תשכ"ו, עמ' 139.
² ס"ח 1101, תשכ"א, עמ' 992; ס"ח 1451, תשכ"ג, עמ' 1502; ס"ח 1908, תשכ"ו, עמ' 2514.

חוק היטל בטחון, תשכ"ז—1967

תקנות בדבר ניכוי היטל בטחון במקור

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 7 ו-9 לחוק היטל בטחון, תשכ"ז—1967¹, אני מתקין תקנות אלה:

- תיקון תקנה 1
1. בתקנה 1 לתקנות היטל בטחון (ניכוי במקור), תשכ"ז—1967² (להלן — התקנות העיקריות) —
- (1) בסוף פסקה (2) יבוא:
- „המס שיש לגבות לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה³ ;”

¹ ס"ח 498, תשכ"ז, עמ' 71.
² ס"ח 2055, תשכ"ו, עמ' 2594.
³ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120; ס"ח 486, תשכ"ה, עמ' 290.

(2) בסוף פסקה (3) יבוא :

„ומי שמשלם ריבית על איגרות חוב או דיבידנד על מניות ;”

(3) בסוף פסקה (4) יבוא :

„ומי שמקבל ריבית על איגרות חוב או דיבידנד על מניות ;”

(4) אחרי פסקה (4) יבוא :

„(5) „ריבית” — כמשמעותו בחוק הריבית, תשי”ז—1957.”

2. בתקנה 2 לתקנות העיקריות, ברישה, יימחקו המלים „ריבית” — למעט ריבית שלגביה ניתנה הנחה לפי כל דין — .

הוספת
תקנה 2א

3. אחרי תקנה 2 לתקנות העיקריות יבוא :

2א. משלם המשלם למקבל ריבית או דיבידנד — למעט ריבית או דיבידנד שלגביהם ניתנה הנחה לפי כל דין — בחדשים דצמבר 1967 עד מרס 1968, ינכה בעת התשלום, יחד עם המס המנוכה, סכומים על חשבון היטל בטחון בשיעור של 10% מהמס המנוכה.”

„גיכוי היטל
בטחון
מדיבית
ודיבידנד”

החלפת
תקנה 3

4. במקום תקנה 3 לתקנות העיקריות יבוא :

3. משלם ישלם לפקיד השומה, בעת תשלום המס המנוכה, את הסכומים שנוכו על חשבון היטל הבטחון לפי תקנות אלה ויציין בדין וחשבון המוגש בטופס שנקבע בתקנות לצורך זה (טופס 102, 802, 832 או 842, לפי הענין), ולגבי ריבית או דיבידנד — בדין וחשבון המוגש לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה, גם את סכומי היטל הבטחון שניכה.”

5. לתקנות אלה ייקרא „תקנות היטל בטחון (גיכוי במקור) (תיקון), תשכ”ח—1967.”

השם

י”ז בחשוון תשכ”ח (20 בנובמבר 1967)
(חמ 72080)

פנחס ספיר
שר האוצר

⁴ ס”ח 219, תשכ”ז, עמ’ 50.

פקודת התעבורה

תקנות לביצוע הפקודה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 70, 71 ו-72 לפקודת התעבורה¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות התעבורה, תשכ"א—1961² (להלן — התקנות העיקריות) —
 - (1) במקום הגדרות „אוטובוס“, „טרקטור“, „מונית“ ו„רכב איטי“ יבוא:

„אוטובוס“ — רכב מנועי המיועד להסעת 8 אנשים או יותר, נוסף על הנהג, אשר צוין ברשיון הרכב כאוטובוס;

„טרקטור“ — רכב מנועי המיועד לפי מבנהו לגרירת גרורים או לביצוע עבודות מסויימות, או שצויד עבודה מורכב עליו באופן קבוע או מחובר אליו, ואינו מיועד לפי מבנהו להסעת נוסעים או להובלה;

„מונית“ — רכב מנועי ציבורי שאינו אוטובוס, המיועד להסיע עד שבעה אנשים, נוסף על הנהג, ואשר צוין ברשיון הרכב כמונית;

„רכב איטי“ — רכב מנועי, אשר לפי מבנהו אינו יכול לנסוע בדרך מישורית במהירות העולה על 40 ק"מ/שעה, בין אם הוא גורר או עמוס במשא ובין אם לאו;
 - (2) אחרי הגדרת „רכב איטי“ יבוא:

„רכב חילוץ“ — רכב מנועי המיועד לפי מבנהו לביצוע עבודות חילוץ או גרירה של רכב שיצא מכלל פעולה, שמורכב עליו באופן קבוע צויד לביצועו, ואשר צוין ברשיונו כרכב חילוץ.
3. בתקנה 37 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ב) יבוא:

„(ב) האיסור או ההגבלות כאמור יינתנו על ידי הצבת תמרור מתאים על פני הדרך שעליהם הם חלים, כאמור בסימן ד.“
3. בתקנה 54 לתקנות העיקריות, במקום „24 (ג)“ יבוא „24 (ד)“.
4. בתקנה 86 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (ד) יבוא:

„(ה) הוצאות הפעולות האמורות בסעיף 70א (ג) לפקודה, ישולמו לאוצר המדינה בשיעור המפורט בתוספת החמישית, לפי הפניה על ידי שוטר.“
5. בתקנה 92 לתקנות העיקריות —
 - (1) בתקנת משנה (ו), במקום „ולא ישכור אדם“ יבוא „לא ישכיר אדם ולא ישכור“;
 - (2) אחרי תקנת משנה (ו) יבוא:

„(ז) ניתן היתר להסעת נוסעים לרכב מסחרי והרכב הועבר לאחר בכל דרך מדרכי ההעברה, ההיתר יהיה בטל מיום ההעברה.“
6. בתקנה 100 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (ה) יבוא:

„(ו) לא יגרור אדם רכב, לרבות גרור, במכונה ניידת או ברכב איטי.“

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 173; ס"ח 460, תשכ"ה, עמ' 204.
² ק"ת 1128, תשכ"א, עמ' 1425; ק"ת 1903, תשכ"ו, עמ' 2440; ק"ת 2006, תשכ"ז, עמ' 1576; ק"ת 2081, תשכ"ז, עמ' 2896.

7. בתקנה 173 (א) לתקנות העיקריות, בסופה, במקום הנקודה יבוא פסיק ואחריו יבוא „ובלבד שבחידוש רשיון נהיגה יתחיל תקפו של הרשיון המחודש מן היום ה־15 של החודש שבו ניתן או תודש הרשיון“.

8. בתקנה 177 לתקנות העיקריות, יימחקו המלים „המשמשת לצרכי חקלאות“.

9. בתקנה 178 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (א), בפסקה (1), במקום „8 מלבד הנהג“ יבוא „7 מלבד הנהג“.

10. בתקנה 189 לתקנות העיקריות —

(1) בתקנות משנה (א) ר(ב) יימחקו המלים „והמציא לרשות הרישוי תעודת יושר מאת המשטרה“.

(2) במקום תקנת משנה (ד) יבוא :

„(ד) בלי לגרוע מהאמור בתקנות משנה (א), (ב) ר(ג), רשות הרישוי רשאית, לפי שיקול דעתה ולאחר התייעצות עם קצין משטרה, לתת רשיון נהיגה לפי תקנות 181, 182 או 190, או לסרב לתתו אם נתקיים במבקש הרשיון אחד מאלה :

(1) היה פסול מהחזיק או מקבל רשיון נהיגה בתקופה של שנתיים שקדמה להגשת הבקשה ;

(2) רשיונו נפסל על תנאי ותקופת הפסילה טרם הסתיימה ;

(3) הורשע על עבירת תעבורה או על עבירה אחרת הנובעת מנהיגת רכב שגרמה לתאונת דרכים בתקופה של שנתיים שקדמה להגשת הבקשה ;

(4) הורשע בשלוש עבירות תעבורה או יותר, למעט עבירת חניה, בתקופה של שנה שקדמה להגשת הבקשה ;

(5) הורשע בעבירה אשר לדעת רשות הרישוי יש בה כדי לפסול אותו מלהיות כשיר לקבל את הרשיון או את ההיתר, אם טרם עברה תקופה של חמש שנים מיום שגמר לרצות את ענשו על אותה עבירה“.

11. בתקנה 190 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (ב), יימחקו המלים „והמציא לרשות הרישוי תעודת יושר מאת המשטרה“.

12. בתקנה 195 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ב) יבוא :

„(ב) (1) ועדת ערר תפעל בהרכב של שלושה רופאים אשר ימונו מתוך

רשימה שאושרה על ידי שר התחבורה בהתייעצות עם שר הבריאות ;

(2) שר התחבורה בהתייעצות עם שר הבריאות ימנה אחד מהרופאים שבר

רשימה האמורה להיות יושב ראש ועדת הערר ; חברי הועדה יתמנו על ידי

היושב ראש ;

(3) רשימת הרופאים והודעה על מינוי היושב ראש יפורסמו ברשומות.“

13. במקום תקנה 201 לתקנות העיקריות יבוא :

201. בעל רשיון נהיגה המסתייע בשעת הבדיקה במכשירים אופטיים, או שצויינה ברשיונו חובה להסתייע במכשירים אופטיים, לא ינהג רכב מנועי אלא אם הוא מרכיב אותם מכשירים, ולא ינהג אוטובוס, מונית או רכב מסחרי המסיע מעל 8 נוסעים אלא אם הוא מחזיק אצלו בשעת הנהיגה מכשיר אופטי מתאים, נוסף על המכשיר שהוא מרכיב, שיוכל להסתייע בו בכל עת הנהיגה.“

„תרכבת
מכשירים
אופטיים

החלפת תקנה
201

- תיקון תקנה 204 14. בתקנה 204 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ב) יבוא :
 „(ב) לא תיערך בחינה אלא ברכב שקיים לגבי נהיגתו של הנהגן בו בעת
 הבחינה ביטוח להנחת דעתה של רשות הרישוי.”
- תיקון תקנה 212 15. בתקנה 212 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (ב) יבוא :
 „(ג) האגרה בעד בדיקה רפואית לפי תקנה 193 והאגרה בעד הדרכה בנהיגה
 לפי סעיף 54 לפקודה, יהיו בשיעורים הנקובים בתוספת הראשונה.”
- תיקון תקנה 250 16. בתקנה 250 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (א) —
 (1) במקום פסקאות (3) ו-(4) יבוא :
 „(3) היה לו, במשך שלוש השנים שקדמו להגשת הבקשה לרשיון להוראת
 נהיגה, רשיון לאותו סוג רכב בו הוא מבקש להורית והוא נהג למעשה ברכב
 מסוג זה במשך אותה תקופה ולא נתקיים בו אחד המקרים המנויים בפסקאות
 (1) — (5) לתקנה 189 (ד) :”
 (2) פסקה (5) תסומן (4).
- תיקון תקנה 264 17. בתקנה 264 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (א), בסופה, במקום הנקודה יבוא פסוק
 ואחריו יבוא : „או עבירה אשר לדעת רשות הרישוי פוסלת אותו מלשמש כמורה נהיגה אם
 לא עברה תקופה של חמש שנים מיום שגמר לרצות את עניו על אותה עבירה.”
- תיקון תקנה 269 18. בתקנה 269 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ג) יבוא :
 „(ג) עגלה הרתומה לבהמה פטורה מחובת רישום ומחובת רשיון לפי סעיף
 2 לפקודה ויתולו עליה הוראות חוק עזר שהותקן על ידי מועצת עיריה או
 מועצה מקומית על פי סעיף 77 (א) (ד) לפקודה.”
- תיקון תקנה 281 19. בתקנה 281 לתקנות העיקריות, אחרי תקנת משנה (ה) יבוא :
 „(ו) על אף האמור במקום אחר בתקנה זו, לא יירשם רכב מסחרי ולא יינתן
 רשיון לרכב מסחרי שטרם נרשם, כתום 19 שנה לאחר שנת ייצור.”
- תיקון תקנה 286 20. בתקנה 286 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (ג), אחרי פסקה (4) יבוא :
 „(5) הוא נכה.”
- תיקון תקנה 322 21. בתקנה 322 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (ג), במקום „2 ס”מ” יבוא „2 מ”מ.”
- תיקון תקנה 327 22. בתקנה 327 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (א), בסופה, במקום הנקודה יבוא
 נקודה ופסיק ואחריו יבוא : „הוראת תקנת משנה זו לא תחול על רכב שבו מותקנת משאבת
 בלמים מרכזית כפולה המפעילה את הבלמים בכל אחד משני הסרנים בנפרד.”
- תיקון תקנה 332 23. בתקנה 332 לתקנות העיקריות, בתקנת משנה (א), במקום „יותקן במערכת הפליטה
 בלמנוע” יבוא „יותקן בלמנוע או מנגנון האטה אחר.”
- תיקון תקנה 370 24. בתקנה 370 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ג) יבוא :
 „(ג) באוטובוס יימצאו לפחות שני מטפים כאמור, שיותקנו אחד בחלק הקדמי
 והשני בחלק האחורי, ובאין מבנהו של האוטובוס מאפשר התקנת מטפה בחלקו
 האחורי יותקנו שני המטפים בחלק הקדמי.”

תיקון תקנה
1383

25. בחקנה 1383 לתקנות העיקריות, במקום כותרת השוליים יבוא „סימון גרור, נתמך ועגלות“ ולאחר תקנת משנה (ב) יבוא :
„(ג) עגלה הרתומה לבהמה תסומן מאחוריה, במרכז, בטבלה אחת כאמור בתקנה 383 (א).“

תיקון תקנה
383

26. בתקנה 383 לתקנות העיקריות, במקום תקנת משנה (ג) יבוא :
„(ג) רשות הרישוי רשאית להתיר באופן כללי או למקרה מסויים סימונו של רכב באופן השונה מהסימון שנקבע לפי סימן זה.“

תיקון תקנה 469

27. בתקנה 469, בתקנת משנה (ג), במקום „לפחות 15 ס"מ ולא יותר מ־20 ס"מ" יבוא „לפחות 20 ס"מ ולא יותר מ־30 ס"מ“.

תיקון תקנה 476

28. בתקנה 476 לתקנות העיקריות —
(1) האמור בתקנת משנה (ה) יסומן (ו) ;
(2) אחרי תקנת משנה (ד) יבוא :
„(ה) באוטובוס שיש בו פחות מ־22 מקומות ישיבה, רשאית רשות הרישוי להתיר ריווח בין מושב למושב שהוא פחות מהאמור בתקנת משנה (ב) וכן להתיר רוחב מעבר בין המושבים שהוא פחות מהאמור בתקנת משנה (ד).“

תיקון תקנה 494

29. בתקנה 494 (2) לתקנות העיקריות, במקום „חברת התיירות הממשלתית" יבוא „משרד התיירות“.

תיקון
התוספת
הראשונה

30. בחלק ג' לתוספת הראשונה לתקנות העיקריות —
(1) במקום סעיף 2 יבוא :
„(2) אגרה בעד רשיון לרכב פרטי שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל, למעט אופנוע ואוטובוס פרטי, או אגרה בעד חידוש הרשיון תהיה בשיעורים אלה :

שיעור האגרה כלירות לתקופה של שנה לגבי רכב ששנת ייצורו —		כשתפוסת הבוכנות בסמ"ק
עד 1956	מ־1957 ומעלה	
125	125	עד 1000
225	225	מ־1001 עד 2000
325	275	מ־2001 עד 3500
425	325	מ־3501 עד 4500
625	425	מ־4501 ומעלה

שיעור האגרה בעד רשיון לרכב פרטי מסוג ג'יפ או לנדרובר יהיה כשיעור האגרה שנקבעה לרכב פרטי אשר תפוסת הבוכנות שלו היא 1000 סמ"ק.

האגרה בעד רשיון או חידוש רשיון לרכב פרטי המונע במנוע רוטציוני מסוג „ונקל“, תהיה בשיעור שנקבע לרכב פרטי שתפוסת הבוכנות שלו היא כמצויין לצד המשקל העצמי של הרכב כמפורט להלן :

323

קובץ התקנות 2141, כ"ז בחשוון תשכ"ה, 30.11.1967

משקל עצמי של הרכב בק"ג	תוספת הבוכנות בסמ"ק
עד 750	עד 1000
מ"מ 751 עד 1100	למעלה מ"מ 1000 עד 2000
מ"מ 1101 עד 1400	למעלה מ"מ 2000 עד 3500
מ"מ 1401 ומעלה	למעלה מ"מ 3500 עד 4500

(2) אחרי סעיף 6 יבוא :

6א. רכב חילוץ :

(א) אגרה בעד רשיון לרכב חילוץ שאינו מופעל על ידי מנוע דיזל או בעד חידוש רשיון לרכב כאמור תהיה בשיעור של 125 לירות כשהרשיון ניתן לתקופה של שנה.

(ב) אגרה בעד רשיון לרכב חילוץ המופעל על ידי מנוע דיזל או אגרה בעד חידוש הרשיון לרכב כאמור תהיה בשיעורים אלה :

שמשקלו הכולל המותר בק"ג	שיעור האגרה כשהרשיון ניתן לתקופה של —	שנה	3 חדשים
עד 16000	715	180	
מ"מ 16001 עד 20000	925	232	
למעלה מ"מ 20000	1235	310	

31. אחרי התוספת הרביעית לתקנות העיקריות יבוא :

הוספת תוספת חמישית

שיעור האגרה בלירות

„תוספת חמישית

אגרה בעד גרירת רכב והחסנתו (תקנה 86)

- (א) אגרה בעד גרירת רכב למרחק של 10 ק"מ 30
- (ב) אגרה בעד גרירת רכב למרחק של למעלה מ"מ 10 ק"מ 40
- (ג) אגרה בעד החסנת רכב ליום אחד החל ביום השני עד היום ה-11 של ההחסנה, לכל יום — 2
- (ד) מרחק הגרירה יחושב, לצורך קביעת האגרה לפי סעיף פים (א) ו-(ב), מהמקומות הבאים עד למקום גרירתו של הרכב למעשה :

- (1) בירושלים — מככר ציון
- (2) בתל-אביב — מככר המושבות
- (3) בחיפה — מצומת הרחובות הרצל — בלפור
- (4) בכל מקום אחר — מהמקום המקובל כמרכזו של אותו אזור.

32. תחילתן של תקנות אלה היא ביום ל' בכסלו תשכ"ח (1 בינואר 1968).

תחילה

33. לתקנות אלה ייקרא „תקנות התעבורה (תיקון), תשכ"ח—1967”.

השם

משה כרמל
שר התחבורה

י"א בחשוון תשכ"ח (14 בנובמבר 1967)
(חמ 756125)

פקודת הפטנטים והמדגמים

תקנות בדבר פטנטים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 56 לפקודת הפטנטים והמדגמים¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. בחקנה 40 לתקנות הפטנטים², אחרי „כתום השנה הרביעית” יבוא „או כתום שלושה חדשים מעת חתום הפטנט, לפי המועד המאוחר יותר וכן כתום”.
2. אגרה שהיתה צריכה להשתלם בתום השנה הרביעית לתאריך הפטנט ואשר שולמה במועד הקבוע בחקנה 40 לתקנות הפטנטים כפי שתוקנה בתקנות אלה, יראוה כאגרה ששולמה כדין.
3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הפטנטים (תיקון), תשכ”ח—1967”.

תיקון תקנה 40

הוראת מעבר

השם

ז א ב ש ר

רשם הפטנטים והמדגמים

נתאשר.

כ”א בחשוון תשכ”ח (24 בנובמבר 1967)
(חמ 70511)

י ע ק ב ש’ ש פ י ר א
שר המשפטים

¹ חוקי א”י, כרך ב’, פרק ט”ה, עמ’ 1053.
² חוקי א”י, כרך ג’, עמ’ 1374.

חוק לשכת עורכי הדין, תשכ”א—1961

צו בדבר סוגי עבירות שלגביהן לא יחול סעיף 77 לחוק

בתוקף סמכותי לפי סעיף 77 לחוק לשכת עורכי הדין, תשכ”א—1961¹, אני מצווה

לאמור:

1. סעיף 77 לחוק לא יחול עם עבירות אלה:
 - (1) חטא;
 - (2) עבירות קנס;
 - (3) עבירות על תקנות התעבורה, תשכ”א—1961², למעט תקנות 3(ב), 3(ג), 8, 11, 16, 18, 35, 158, 160, 173(ג), 174(ג), 208, 271(ב);
 - (4) עבירות על חוקי צור של רשויות מקומיות, למעט עבירות בשל פעולות הטענות רשיון, רשות או היתר.
2. לצו זה ייקרא „צו לשכת עורכי הדין (עבירות לגביהן לא יחול סעיף 77 לחוק), תשכ”ח—1967”.

הרשעה
בעבירה עליו
אין להוריע
לשכח

השם

י ע ק ב ש’ ש פ י ר א
שר המשפטים

י”ט בחשוון תשכ”ח (22 בנובמבר 1967)
(חמ 705202)

¹ ס”ח 847, תשכ”א, עמ’ 178.
² ק”ת 1128, תשכ”א, עמ’ 1425.

חוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956

צו בדבר פטור ממס הכנסה

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5(3) לחוק לעידוד החסכון (ערבות למילואות והנחות ממס הכנסה), תשט"ז—1956¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. איגרות חוב רשומות על שם או איגרות חוב למוכ"ז של בנק אפוזיקאי כללי בע"מ, בסכום כולל של חמישה מיליון לירות שיעמדו לפדיון בשנת 1972 ושהוצעו לציבור על פי פרוספקט מיום י"ז בחשון תשכ"ח (20 בנובמבר 1967), שהכנסה מריבית המשתלמת עליהן תהא פטורה מתשלום מס חוץ מן המס בשיעור של 25% שיש לנכותו מאותה ריבית לפי סעיף 161 לפקודת מס הכנסה².

2. לצו זה ייקרא „צו לעידוד החסכון (פטור ממס הכנסה) (מס' 12), תשכ"ח—1967".

י"ז בחשון תשכ"ח (20 בנובמבר 1967)
(חמ 72650)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 201, תשט"ז, עמ' 52.
² דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 6, תשכ"א, עמ' 120.

חוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961

צו בדבר פטור חלקי מתשלום מס רכוש

בתוקף סמכותי לפי סעיף 45 (א) לחוק מס רכוש וקרן פיצויים, תשכ"א—1961¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מצווה לאמור:

1. חברת „מנו — נתיבי ים בע"מ" פטורה מתשלום שני שלישים של המס החל על כלי שיט שבבעלותה, הרשומים בישראל או החייבים ברישום בישראל, ושעיקר פעולתם בקווים בין-לאומיים.

2. תחילתו של צו זה היא ביום י"ג בסיון תשכ"ז (1 ביוני 1966).

3. לצו זה ייקרא „צו מס רכוש וקרן פיצויים (חברת מנו — נתיבי ים בע"מ) (פטור), תשכ"ח—1967".

ט"ו באלול תשכ"ז (20 בספטמבר 1967)
(חמ 72476)
זאב שרף
שר המסחר והתעשייה
ממלא מקום שר האוצר

¹ ס"ח 337, תשכ"א, עמ' 100; ס"ח 423, תשכ"ד, עמ' 92; ס"ח 494, תשכ"ו, עמ' 26.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957

צו בדבר שירות כביסה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 5, 15, 38 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מצווה לאמור:

הגדרות

1. בצו זה —

„כבסים” — מוצרי טקסטיל הניתנים לכיבוס במים;
 „מכבסה” — מפעל לכיבוס כבסים במים תמורת תשלום;
 „בעל מכבסה” — לרבות אדם שבידו השליטה על המכבסה;
 „המנהל” — המנהל הכללי של משרד המסחר והתעשייה (להלן — המנהל הכללי) או מי שהוסמך על ידיו לצורך צו זה, כולו או מקצתו;
 „שירות כביסה” — כיבוס כבסים במים לרבות כל טיפול אחר בכבסים במכבסה;
 „כובס” — מי שאושר ככובס לצורך צו זה על ידי ועדה מקצועית שמונתה על ידי המנהל הכללי בהודעה ברשומות (להלן — ועדה מקצועית);
 „מים רכים” — מים המכילים לא יותר מ־40 מיליגרם מלחים של מגנזיום או של קלציום או של שניהם ביחד מחושבים לפי קלציום קרבונט (CaCO_3) (להלן — מלחים) לכל ליטר;
 „מים קשים” — מים המכילים יותר מ־40 מיליגרם מלחים לכל ליטר מחושבים כאמור.

הנבלת העיסוק

2. לא יעסוק אדם בשירות כביסה אלא לפי רשיון מאת המנהל ובהתאם לתנאי הרשיון.

בקשה לרשיון

3. (א) המבקש רשיון לפי סעיף 2 יגיש למנהל בקשה בכתב, שתומה בידו, בטופס שהורה המנהל.
 (ב) המנהל רשאי לדרוש מהמבקש למסור לו פרטים נוספים הדרושים לדעתו בקשר לבקשה שהוגשה לו.

מתן רשיון

4. (א) הוגשה בקשה כאמור בסעיף 3, רשאי המנהל לתת רשיון לעסוק בשירות כביסה ובלבד שהמבקש הוכיח, להנחת דעתו של המנהל, כי הוא עצמו כובס או כי יעסיק כובס לכיבוס הכבסים במכבסה במשך תקופת הרשיון.
 (ב) תקפו של רשיון הוא עד שנה אחת מיום נתינתו כפי שצויין בו.
 (ג) אדם אשר ביום פרסום צו זה ברשומות עסק בשירות כביסה והגיש בקשה לרשיון לפי סעיף 3, רשאי להמשיך בעסקו עד להחלטת המנהל בבקשתו.

סמכויות המנהל

5. (א) המנהל רשאי לסרב לתת רשיון, לקבוע תנאים לנתינתו, לשנות את התנאים, להוסיף תנאים, להאריך את תקופת תקפו, להתלותו או לבטלו, ובלבד שלא יסרב לתת רשיון ולא יבטלו אלא לאחר התייעצות בועדה המייעצת שהוקמה לפי סעיף 6.
 (ב) הותלה או בוטל רשיון שניתן לפי צו זה, יודיע על כך המנהל לבעל הרשיון בהודעה מנומקת בכתב.
 (ג) אדם שנמסרה לו הודעה כאמור או שתוקף רשיונו פג, יחזיר מיד את הרשיון למנהל.

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

ועדה מייעצת	6. תוקם ועדה מייעצת בת ארבעה חברים, שיתמנו על ידי המנהל הכללי, בהרכב זה: (1) עובד משרד המסחר והתעשייה, שישמש יושב ראש; (2) בעל מקצוע בענף מכבסת קיטור; (3) בעל מקצוע בענף מכבסה אוטומטית; (4) מומחה בעניני כיבוס.
מתן החלטה	7. המלצת הוועדה המייעצת תינתן פה אחד או ברוב קולות; היו הקולות שקולים, יכריע היושב ראש.
מניין חוקי	8. רוב חברי הוועדה המייעצת מהווה מניין חוקי בישיבותיה ובלבד שלדיון באותו ענין הוזמנו כל החברים על ידי היושב ראש.
סדרי דיון	9. הוועדה המייעצת תקבע בעצמה את יתר סדרי עבודתה.
סירוב לתת רשיון או לאשר אדם ככובס	10. החליט המנהל לסרב לתת רשיון או החליטה הוועדה המקצועית לסרב לאשר אדם ככובס, יודיעו על כך למבקש בהודעה מגומקת בכתב.
שינוי	11. בעל רשיון יודיע בכתב למנהל — תוך חודש ימים — על כל שינוי שחל, לאחר מתן הרשיון, בהעסקת כובס או במקום המכבסה, ועל כל הוספת ציוד, הוצאתו או החלפתו.
עשיית שירות	12. לא ייעשה שירות כביסה במכבסה אלא על ידי כובס או בפיקוחו ובהשגחתו המתמדת.
החסנה והחזקה של חמרים	13. לא יחסין ולא יחזיק בעל מכבסה מלאי דטרגנטים, חמרי כביסה, חמרי הלבנה, וכל חמרים אחרים המשמשים לכיבוס ולהלבנת כבסים במכבסה, פרט לחמרים הדרושים לשימוש שוטף, אלא באריזות מקוריות של היצרן המסומנות בשם המוצר ובשם היצרן.
איסור השימוש במים קשים	14. לא ישתמש בעל מכבסה במים קשים לכיבוס כבסים, להלבנתם או לשטיפתם.
הספקת מים רכים	15. לא יכבס בעל מכבסה כבסים אלא אם כושר האספקה הסדירה של המים הרכים במכבסה הוא לפחות ארבעה וחצי מטרים מעוקבים לכל מאה קילוגרם כבסים המתכבסים במכבסה בעת ובעונה אחת.
דרישות בנוגע למקום	16. לא יעסוק בעל מכבסה בשירות כביסה במבנה שאינו מוגן בפני חדירת מכרסמים.
דרישות בנוגע לציוד	17. (א) לא ישתמש בעל מכבסה לעשיית שירות כביסה בכל ציוד פגום, לרבות מכונות כביסה, מסחטות ומכונות ייבוש, העלול לגרום נזק לכבסים. (ב) לא ישתמש בעל מכבסה לעשיית שירות כביסה במכונת כביסה אלא אם היא מצוידת במד-גובה-מים ובמד-חום תקינים. (ג) לא יוביל בעל מכבסה כבסים, לא יחסינם ולא יניחם בכלי רכב, בארגזים, במדפים, על הרצפה או בכל מקום אחר העלולים לגרום נזק לכבסים, ולאחר כיבוסם לא יובילם ולא יחסינם אלא אם הם ארוזים וסגורים בצורה שלא יבואו במגע עם כבסים מלוכלכים.
היתם בין כמות הכבסים לבין הקיבול	18. לא יכבס בכל מכבסה כבסים במכונת כביסה אלא אם כמות הכבסים שבה היא בשיעור של קילוגרם אחד כבסים יבשים לכל שנים עשר עד ארבעה עשר ליטר מכושר הקיבול של התוף הפנימי או התא שבמכונת הכביסה בה מתכבסים הכבסים.

רשות מבצעת	19. המנהל הוא רשות מבצעת לצורך זו זה.
שמירת דינים	20. צו זה בא להוסיף על כל דין אחר.
תחילה	21. תחילתו של צו זה היא כתום תשעים יום מיום פרסומו ברשומות.
השם	22. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שירות כביסה), תשכ״ח—1967”.
י״ז בחשון תשכ״ח (13 בנובמבר 1967) (חמ 74118) ז א ב ש ר ף שר המסחר והתעשיה	
פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939 צו מתן רשיונות יבוא, 1939 צו מתן רשיונות יצוא, 1940 רשיון יבוא ורשיון יצוא כללי בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לצו מתן רשיונות יבוא, 1939¹, וסעיף 3 לצו מתן רשיונות יצוא, 1940², אני נותן רשיון זה:	
הגדרות	1. ברשיון זה — „סחורה” — כל סחורה המותרת ביצוא לפי צו יצוא (סחורות מותרות ביצוא ללא רשיון מיוחד), תשכ״ב—1962³ ; „שטח” — השטח של ארץ ישראל ממערב לירדן שבו אינם חלים המשפט, השיפוט והמינהל של מדינת ישראל.
רשיון יבוא ויצוא	2. סחורה המובאת למדינת ישראל מהשטח לשם העברתה לחוץ-לארץ, כמות שהיא, מותרת ביבוא וביצוא.
השם	3. לרשיון זה ייקרא „רשיון כללי לסחורות במעבר, תשכ״ח—1967”.
י״ז בחשון תשכ״ח (20 בנובמבר 1967) (חמ 740608) דוד גולן רשות מוסמכת	
¹ ע״ר 1939, תוס׳ 2 מס׳ 468, עמ׳ 1201. ² ע״ר 1940, תוס׳ 2 מס׳ 982, עמ׳ 139. ³ ק״ח 1810, תשכ״ב, עמ׳ 1901 ; ק״ח 2042, תשכ״ו, עמ׳ 2408.	
תיקון טעות בתקנה 1 לתקנות מס הכנסה (ניכוי התחלתי בשל מבנים, מכונות וציוד חדשים), תשכ״ז—1967, שפורסמו בק״ח 1987, תשכ״ז, עמ׳ 1229, בהגדרת „מכונות וציוד חדשים”, במקום „מתוצרת חוץ” יבוא „מתוצרת חוץ — ”.	
פנחס ספיר שר האוצר י״ז בחשון תשכ״ח (20 בנובמבר 1967) (חמ 723138)	
סובץ התקנות 2141, כ״ז בחשון תשכ״ח, 30.11.1967	

מדור לשלטון מקומי

חוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959

צו בדבר פטור מהיטל

בתוקף סמכותי לפי סעיף 24 לחוק הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש), תשי"ט—1959, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 2 לצו הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (פטור), תשכ"א—1961², לאחר פסקה (3) יבוא:

„(4) אדם המתארח על חשבון ממשלת גרמניה בבית הבראה שדרגתו 2 אשר בתחומה של מועצה אזורית;

(5) אדם המתארח בבית הבראה שדרגתו 2 אשר בתחומה של מועצה אזורית כמשתתף בקורס הנערך בבית ההבראה.”

2. לצו זה ייקרא „צו הרשויות המקומיות (היטל סעד ונופש) (פטור) (תיקון), תשכ"ח—1967.”

י' בחשון תשכ"ח (13 בנובמבר 1967)

חיים משה שפירא
שר הפנים

(חמ 785201)

¹ ס"ח 291, תשי"ט, עמ' 215; ס"ח 441, תשכ"ה, עמ' 26.
² ק"ח 1104, תשכ"א, עמ' 2008; ק"ח 1267, תשכ"ב, עמ' 1345.

פקודת המועצות המקומיות

צו בדבר מועצות מקומיות

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לפקודת המועצות המקומיות¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1950², בתוספת השניה, בסעיף 17 יימחק „את הוראות צו זה בדבר התנאים לרישום ברשימת החקלאים.”

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון), תשכ"ח—1967.”

י"ב בחשון תשכ"ח (15 בנובמבר 1967)

חיים משה שפירא
שר הפנים

(חמ 8011)

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.
² ק"ח 127, תשי"א, עמ' 178; ק"ח 1219, תשכ"ב, עמ' 280.

פקודת העיריות

חוק עזר לטבריה בדבר סלילת רחובות

בתוקף סמכותה לפי סעיף 250 לפקודת העיריות¹, מתקינה מועצת עיריית טבריה חוק

עזר זה:

1. בסעיף 1 לחוק עזר לטבריה (סלילת רחובות), תשכ"ב—1961² (להלן — חוק העזר העיקרי), בהגדרת „סלילת רחוב“, לאחר פסקה (7) יבוא: „(8) חפירת בורות לעמודי תאורה והצבתם של עמודים אלה“.
2. בסעיף 6 לחוק העזר העיקרי, לאחר פסקה (6) יבוא: „(7) התקנתם של מיתקני תאורה“.
3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לטבריה (סלילת רחובות) (תיקון), תשכ"ה—1967“.

מ' אדרעי
ראש עיריית טבריה

נתאשר.
כ' בתשרי תשכ"ח (24 באוקטובר 1967)
(חמ 87607)

חיים משה שפירא
שר הפנים

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 8, תשכ"ד, עמ' 107.
² ק"ת 1215 תשכ"ג, עמ' 219.

פקודת המועצות המקומיות

חוק עזר למזכרת-ביתיה בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיפים 22 ו-23 לפקודת המועצות המקומיות¹, מתקינה המועצה המקומית מזכרת-ביתיה חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„אבזרים“ — ברוזים, צינורות, מגופים, שסתומים, מסננים, תעלות, סכרים ותאי בקורת;
„מדמים“ — מכשיר שהותקן ברשת פרטית לשם מדידתה או קביעתה של כמות המים המסופקים לנכס;
„מועצה“ — המועצה המקומית מזכרת-ביתיה;
„המנהל“ — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות אדם אחר שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם;
„מפעל המים“ — באר, בריכה, מעיין, מנהרה, תעלה, סכר, קידוח, מוביל, צינור, מנוע, משאבה וכן כל מבנה, מיתקן או ציוד אחר המשמשים או המיועדים לשמש לשאיבת מים, לאגירתם, להעברתם, להספקתם או להסדרתם, למעט רשת פרטית;

¹ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 9, תשכ"ה, עמ' 256.

„נכס“, ו”בנין” — כמשמעותם בצו המועצות המקומיות (א), תשי”א—1950 * ;
 „צרכי בית” — הצרכות בני אדם, כביסה במשק בית, שטיפה וניקוי של בית מגורים או
 משרד, בין שהותקן בו ברז ובין שלא הותקן, למעט הצרכים שאינם בגדר צרכי בית
 לפי סעיף 16 לפקודת העיריות (אספקת מים), 1936 * ;

„צרכן” — אדם המחזיק ברשת פרטית, בכולה או במקצתה ;
 „רשת פרטית” — אזור, דוד אגירה, מיתקן להגברת לחץ, לוויסות, לחימום או לפיזור
 וכן כל מיתקן או מכשיר אחר המצוי בנכס והמשמש או המיועד לשמש לאספקת
 מים לנכס, למעט מדמים ;

„נפת בנין” — החלל שבתחומו שטחם החיצוני של קירות הבנין והשטח העליון של
 רצפת קומתו הנמוכה ביותר, ושטחו העליון של הגג בבנין שגגו שטוח, ובבנין שגגו
 משופע — צדו התחתון של תקרת הבנין העליונה ביותר או אם אין לו תקרה משטחו
 התחתון של הגג ; ואם אין בבנין או בחלק קירות מכל הצדדים או גג, החלל התפוס
 על ידי הבנין או על ידי החלק האמור ; ואם הגג אינו נשען על קירות — החלל שבין
 הגג והרצפה שמתחתיו ;

„צרכי עסק” — צרכי ייצור או עיסוק בסחורה.

חיבור
 למפעל מים

2. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוק או התקנתו מחדש
 לא ייעשו אלא על ידי המנהל.

(ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשת פרטית למפעל מים, הרחבת החיבור, פירוק
 או התקנתו מחדש יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף תכנית של אותה רשת.

(ג) בעד חיבור, הרחבת חיבור, פירוק או התקנתו מחדש לפי סעיף זה, ישלם
 המבקש למועצה מראש ;

(1) אגרה בשיעור שנקבע בתוספת, וכן

(2) הוצאות לפי חשבון שהגיש המנהל.

(ד) בעד הנחת קו מים זמני ישלם המבקש למועצה מראש הוצאות לפי חשבון
 שהגיש המנהל.

רשת פרטית

3. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, לא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא
 יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך תיקונים דחופים הדרושים להורמת מים סדירה, אלא
 לפי היתר בכתב מאת המנהל.

(ב) בקשה להיתר לפי סעיף קטן (א) תוגש בכתב בצירוף תכנית הרשת המוצעת
 או תכנית השינוי או התיקון, הכל לפי הענין ; בעד ההיתר, פרט להיתר להתקנת רשת
 פרטית, תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ג) התקנת הרשת הפרטית, שינויה או תיקונה ייעשו על ידי בעל הנכס ועל
 חשבונו.

(ד) הרשת הפרטית תחזק במצב תקין על ידי הצרכן ועל חשבונו, להנחת דעתו
 של המנהל.

² ק”ח 127, תשי”א, עמ’ 178.
³ ע”ר 1936, תוס’ 1 מס’ 560, עמ’ 1.

(ה) בעל נכס או צרכן רשאי לבקש בכתב מאת המנהל כי תיערך בדיקה של הרשת הפרטית, כולה או מקצתה, שהותקנה בנכס, והמנהל ימלא בקשה זו. בעד בדיקה כאמור תשולם למועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) לא ישתמש אדם לצורך התקנת רשת פרטית, תיקונה או שינויה אלא באבזרים שמידותיהם, סוגיהם וטיבם נקבעו על ידי המנהל.

(ז) המנהל רשאי להורות על החלפת האבזרים שנקבעו על ידיו כאמור בסעיף קטן (ו) באבזרים אחרים, הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות התחלפה על הצרכן אלא אם כן האבזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין, או מנע את פעולתו התקינה של מדמים או אבזר או גרם להפרעות באספקת המים, לבזבזם או לזיהומם.

אגרת הנחת
צינורות

4. (א) בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרת הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) אגרת הנחת צינורות מים תשולם עם הגשת הבקשה לפי סעיף 3 (ב).

(ג) בעל נכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים ישלם, אם הוגדל נפח הבניין או נבנה בנין חדש בנכס, אגרת הנחת צינורות מים בשיעור שנקבע בתוספת לגבי תוספת הבניה או הבניה החדשה.

התקנת מדמים

5. (א) המנהל רשאי להתקין מדמים בכל נכס שלו מספקים או עומדים לספק מים, ובשעת הצורך רשאי הוא לבדוק, לתקנו, להחליפו או להסירו.

(ב) מדמים הוא רכוש המועצה.

(ג) לא יותקן מדמים, לא ייבדק, לא יתוקן, לא יוחלף ולא יוסר אלא על ידי המנהל.

(ד) צרכן ישלם למועצה אגרת מדמים ואגרת התקנת מדמים בשיעורים שנקבעו בתוספת.

(ה) במקום תשלום אגרת מדמים, צרכן רשאי להביא למנהל תוך 30 יום מיום פרסום חוק עזר זה ברשומות מדמים מהדגם שאושר על ידי המנהל ולבקשו להתקינו ברשתו הפרטית.

(ו) הביא צרכן מדמים לפי סעיף קטן (ה) ישלם למועצה אגרת התקנת מדמים בלבד.

(ז) היה מדמים כאמור בסעיף קטן (ה) מותקן ברשתו הפרטית של הצרכן יהא פטור גם מאגרת התקנת מדמים.

(ח) צרכן יהיה אחראי לכל נזק שייגרם למדמים או לאבדנו, מלבד אם נגרם הנזק באשמתו של אחד מעובדי המועצה בעת מילוי תפקידו.

(ט) צרכן שיש לו יסוד לחשוש שמדמים אינו פועל כהלכה רשאי לדרוש שמדמים ייבדק על ידי המנהל; בעד בדיקת מדמים כאמור, ישלם הצרכן למועצה מראש אגרת בדיקה בשיעור שנקבע בתוספת. האגרה תוחזר אם העלתה הבדיקה שמדמים היה פגום.

אגרת מים

6. (א) בעד אספקת מים לנכס המחובר למפעל מים ישלם צרכן למועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת לפי כמות המים שנרשמה על ידי מדמים, ובלבד שלא תפחת מהשיעור המינימלי שנקבע בתוספת.

(ב) מצא המנהל כי מד"המים לא פעל כהלכה במשך תקופה מסוימת או שהוצא לרגל תיקונים או מסיבה סבירה אחרת מהרשת רשאי הוא לחייב או לזכות את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שנקבעה לפי התצריכת הממוצעת במשך שני החודשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך שני החודשים שלאחריה, או לפי התצריכת של התקופה המקבילה בשנה הקודמת, כפי שימצא לנכון.

(ג) מצא המנהל כי מד"המים אינו מדייק ברישום כמות המים, רשאי הוא לפי מיטב הערכתו לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות המים שמד"המים רשם אותה בתוספת או בהפחתת ההפרש הנובע מאי דיוקו.

(ד) משמש מד"מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, רשאי המנהל מיזמתו הוא, וחייב הוא לפי בקשת אחד הצרכנים, להורות על חלוקת האגרות או כל תשלום אחר המגיע לפי חוק עזר זה בין אותם הצרכנים, באופן שכל צרכן ישלם אותו חלק מהאגרות והתשלומים האמורים בהתאם ליחס שבין החדרים המוחזקים על ידיו ובין המספר הכולל של החדרים שמד"המים משמש אותם, ובלבד שלא יפתחו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת. כן רשאי המנהל להורות על חלוקה אחרת של התשלומים בין הצרכנים על פי הסכם בכתב של כל הצרכנים.

(ה) משמש מד"מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, המשתמשים בו מקצתם למגורים ומקצתם לצרכים אחרים, רשאי המנהל להעריך את חלקו של כל אחד מה צרכנים בכמות המים שנרשמה על ידי מד"המים, ואגרת המים תשולם על ידי כל צרכן כזה בהתאם לכך, ובלבד שלא יפתחו מהשיעורים המינימליים שנקבעו בתוספת.

(ו) משמש מד"מים אחד נכס המוחזק על ידי צרכנים אחדים, ונתגלתה נזילה ברשת הפרטית בחלק המוחזק על ידי אחד או אחדים מהצרכנים, רשאי המנהל להעריך את כמות המים שנזלו ואגרה בעד כמות מים זו תשולם על ידי אותו צרכן או אותם צרכנים.

(ז) הורכבו מד"מים דירתיים לכל הצרכנים וכן מד"מים כללי לכל הגסט, והיה הפרש ברישום ביניהם, יחולק ההפרש באופן שווה בין כל הצרכנים, זולת אם הגיעו כל הצרכנים להסכם בכתב עם המנהל על אופן חלוקה אחר.

7. (א) המועצה רשאית, באישור שר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה מיוחד לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

אספקת מים
לפי חוזה

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

8. באישור המועצה רשאי ראש המועצה לחייב צרכן להפקיד בקופת המועצה פקדון כפי שיקבע, להבטחת תשלום אגרות מים לפי חוק עזר זה או דמי נזק עקב אבדן מד"המים או קלקולו ולגבות מתוכו — בלי לפגוע בדרכי גביה אחרות — כל סכום המגיע מאת הצרכן כאגרה או כדמי נזק כאמור.

פקדונות

9. אגרת מים ותשלומים אחרים ישולמו תוך 14 יום מתאריך מסירת הדרישה לכך מאת המועצה.

מועד התשלום

10. נתעוררה שאלה בדבר סכום הוצאות המגיע לפי חוק עזר זה, יכריע המנהל באישור בכתב. אישור המנהל על גובה ההוצאות ישמש ראיה לכאורה לכך.

אישור סכום
ההוצאות

11. (א) צרכן שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה, או שבזבז מים, השתמש בהם לרעה, זיהם או פגע בהם בצורה אחרת, או שפגע במדמים, רשאי המנהל להתרות בו בכחב.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, כתום 5 ימים מיום מסירת ההתראה, לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בהחזקתו של הצרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) רשת פרטית שחוברה למפעל מים בניגוד לסעיף 2 או שחיבורה חודש בניגוד לסעיף 16, רשאי המנהל בכל עת לנתק את החיבור.

(ד) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) או (ג), לא יחודש אלא לאחר תשלום כל הסכומים המגיעים מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים או במדמים כאמור, הכל לפי הענין. בעד חידוש חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב), תשולם אגרת חידוש בשיעור שנקבע בתוספת.

12. (א) בשעת חירום או במקרה של צורך דחוף בתיקונים במפעל המים או ברשת הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך, לנתק, לעכב או להפסיק את אספקת המים כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות והתשלומים האחרים שהוא חייב לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, לעיכוב או להפסקת אספקת המים כאמור בסעיף קטן (א), חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק, ללא תשלום.

13. (א) המנהל או כל מי שהורשה על ידיו, רשאי להיכנס לכל נכס בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל זמן סביר, על מנת —

- (1) להתקין, לבדוק, לתקן, לשנות, להחליף, למסור או למדוד מדמים, צינור, אבזרים או כיוצא בהם, או לעשות כל מעשה אחר שבנסיבות נחוץ לעשותו;
- (2) לבדוק אם היה בזבז, שימוש לרעה או זיהום של מים או פגיעה אחרת במים או לברר את כמות המים שסופקה לצרכן;
- (3) למסור כל חשבון או לגבות כל אגרה או תשלום אחר לפי חוק עזר זה;
- (4) לנתק חיבור או לנתק, לעכב ולהפסיק אספקת המים לפי סעיפים 11 או 12;
- (5) לבדוק אם קוימו הוראות חוק עזר זה;
- (6) לעשות כל מעשה אחר שהוא רשאי לעשותו לפי חוק עזר זה.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל או למי שהורשה על ידיו מהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

14. (א) לא יבזבז אדם ולא יגרום או ירשה שאחר יבזבז מים שברשותו.

(ב) לא ישתמש אדם במים ולא יגרום או ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או למטרה אחרת שקבע המנהל.

(ג) לא ישתמש אדם במים לצרכי מיוזג אויר אלא לפי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ד) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא יגרום להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או להפרעה באספקת המים.

(ה) לא יחבר אדם מערכת מי שתיה למערכות של מים דלוחים, מי שופכין, מי תעשייה כימית או כיוצא בזה.

(ו) לא ינצל אדם את לחץ המים לפעולות הרמה, ערבול, או כיוצא בזה, אלא ברשות המנהל.

(ז) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יגרום ולא ירשה שאחר ישתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ח) לא ישתמש אדם במים המיועדים להשקאה לצרכים אחרים.

(ט) לא יפתח אדם ולא יסגור שלא כדין כל אבזר השייך למפעל המים.

(י) לא יפתח אדם ברז שריפה אלא לצורך כיבוי שריפה.

(יא) לא יפתח אדם — פרט לעובד מועצה במילוי תפקידו — ברז המיועד להשקאת נטיעות ציבוריות.

15. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר, פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת המים לפי סעיף 11, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

מכירת מים והעברתם

16. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי הוראות חוק עזר זה לא יחודש אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

חידוש חיבור שנותק

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א), רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

17. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל או מקום מזוהם אחר אלא במרחק סביר ממפעל המים.

שמירה בפני זיהום

18. (א) ראש המועצה או מי שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה) רשאי לחייב בדרישה בכתב כל צרכן או בעל רשת פרטית או בעל חלק ממנה, או כל בעל או מחזיק של נכס, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע שעלול לפגוע באספקת מים סדירה.

דרישת תיקונים

(ב) מי שקיבל דרישה כאמור חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא מי שנדרש לכך אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות ממנו את הוצאות הביצוע.

19. מסירת הודעה, דרישה, חשבון או מסמך אחר לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרו, לידי האדם שאליו הם מכוונים, או נמסרו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחו בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה; אם אי אפשר לקיים את המסירה כאמור, תהא המסירה כדין אם הוצגו במקום בולט באחד המקומות האמורים, או על הנכס שבו הם דנים או נתפרסמו בשני עתונים הנפוצים בתחום המועצה, שאחד מהם לפחות הוא בשפה העברית.

20. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ובמקרה של עבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף עשרים לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי הרשעתו בדין או אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה.

21. חוק עזר למזכרת-ביתיה (אספקת מים), תשכ"ג—1963⁴ — בטל.

22. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר למזכרת-ביתיה (אספקת מים), תשכ"ח—1967”.

תוספת

האגרה בלירות

1. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 2(ג)(1)) :
 - (1) לכל יחידת דיור, עסק או משרד, לכל יחידת מלאכה או תעשיה 100
 - (2) הרחבת חיבור, פירוק חיבור או התקנתו מחדש, לפי דרישת הצרכן — עד 20
 - למעלה מ-2" 30
2. אגרה בעד היתר לשינויה או להסרתה של רשת פרטית (סעיף 3(ב)) 5
3. אגרת בדיקה של רשת פרטית (סעיף 3(ה)) 15
4. אגרת הנחת צינורות (סעיף 4 (א) ו- (ג)) — לנכס בשטח עד חצי דונם 150
- לכל מ"ר נוסף 0.50
- בבנין מגורים —
- לכל מ"ר של שטח הבניה, לכל קומה או לכל מ"ר, תוספת לבניה קיימת 4
- בבנין שאינו בנין מגורים — לכל מ"ר של שטח הבנין 1

⁴ פ"ת 1479, תשכ"ג, עמ' 1976.

כשיש מיתקן מוכן להתקנת מדמים	כשאין מיתקן מוכן להתקנת מדמים

האגרה בלירות

5. אגרת מדמים (סעיף 5(ד)):
 - מדמים שקטרו —
 - אינו עולה על $\frac{3}{4}$ "
 - עולה על $\frac{3}{4}$ " ואינו עולה על 2"
 - עולה על 2" — לפי חשבון שהגיש המנהל.
6. אגרת בדיקת מדמים, כולל דמי פירוק, הובלה והתקנה (סעיף 5(ט))
 - 7.50

האגרה הפינימלית בלירות	האגרה 5"מ"ק באגרות

7. אגרת מים (סעיף 6) לחודש —
 - (1) לשימוש ביתי —
 - ל-3 מ"ק ראשונים
 - ל-7 מ"ק נוספים או חלק מהם
 - ל-6 מ"ק נוספים או חלק מהם
 - מעל ל-16 מ"ק
 - (2) לגינות ומשקי עזר בהגבלה של 75 מ"ק לחודש, בחדשים אפריל-נובמבר לכל 100 מ"ר או חלק מהם
 - מעל להגבלה — תיווסף הכמות לפריט (1).
 - (3) לחנויות
 - (4) לבתי-מרחץ ולמוסדות
 - (5) לתעשית ולמלאכה
 - (6) לבניה
 - (7) לתקלאות — לצרכן הכלול ברשיון ההפקה של המועצה —
 - בנבולות הכמות המוקצבת
 - מעל הכמות המוקצבת

8. (א) צרכן שמשפחתו מונה 6 נפשות או למעלה מזה, הגרים יחד אתו בדירה, פרט לדירה בבנין חד־משפחתי מבניה קשה שאינו שיכון עולים, ששטחה עולה על 70 מ"ר — אם הצריכה הממוצעת לחודש בתקופה אליה מתייחס הזיכוי עלתה על 10 מ"ק יווכה, לאחר אישור בקשתו שתוגש בכתב, בסכומים אלה:

מספר בני המשפחה	סכום הזיכוי השנתי בלירות
6	6
7	9
8	12
9	15
10	18
11 או יותר	

(ב) הזיכוי יינתן בסוף שנת הכספים.

האגרת בלירות

10

9. אגרת חידוש היבור (סעיף 11(ד))

עמנואל הלזנר
ראש המועצה המקומית מזכרת-בתיא

נתאשר.
כ"י באלול תשכ"ז (25 בספטמבר 1967)
(חם: 839900)

חיים משה שפירא
שר הפנים

